

ingitys
uutos
autuminen
ntemukset
mpö
livelija
nytykset
tmi
vun kuuntelu
vät äänet
lla
ima
erhoito
si
ntollina
kkikyti
tinat
erhesäky
tkykoppa
aito
ti
heisyys
ntakeho
raioan lukka

KANTAMISEN KAUSI

AIKA RASKAUDESTA SYLIHOITTOON

Malla Rautaparta

TAMMI

Sisällys

7 Aluksi

11 RASKAANA

- 11 Muutoksessa
- 14 Uusia tuntemuksia ja tilaa uudelle elämälle
- 20 Energisoivia harjoituksia
- 38 Lepoasentoja
- 39 Hengityksen voima
- 42 Puhdistusmenetelmiä

45 SYNNYTYKSEEN VALMISTAUTUMINEN

- 45 Valmentajia
- 47 Avaavia harjoituksia
- 51 Kuperkeikka perätilassa
- 51 Synnytyspelko
- 52 Synnytyssuunnitelma

53 SYNNYTYS

- 53 Kulttuurin ehdoilla
- 59 Kun aika on kypsä
- 74 Synnyttäjän palvelija
- 76 Ponnistelua
- 82 Syntymä

87	ÄIDIKSI
87	Äitijuhlat
89	Muodonmuutos
95	LAPSEN KANSSA
101	Sylin aika
106	Perhesänky
116	Lapsen kantaminen
147	Lopuksi

ALUKSI

Eräänä kesäkuun iltapäivänä silmiini sattui pihapuussa asusteleva telkkäemo. Emo laskeutui pesäpuusta maahan ja kutsui poikaset peräänsä. Kun lentokyvyttömät poikaset olivat mätkähtäneet alas, emo johdatti ne veteen ja ohjasi poikueen ulapalle. Illansuussa näin emon palaavan rantaan yksin. Se oli vieroittanut jälkeläisensä kertaheitolla.

Telkänpoikasten vieroittamista johdatti emon vaisto. Ihmislapsella ei sen sijaan ole yhtä oikeaa biologista ikää vieroittua vanhempiensa läheisyydestä, sillä vaikka raskausaika on kaikkialla sama, lapset vieroitetaan eri kulttuureissa kovinkin eri aikaan. Joissakin luontoiskulttuureissa lapsi elää ensimmäiset elinvuotensa tiiviisti vanhempiensa lähellä, nukkuu yöt käsivarren etäisyydellä ja kulkee päivät aikuisen vartaloon sidotussa kantoliinassa. Länsimaissa vieroitus läheisyydestä alkaa usein heti, kun napanuora on katkaistu.

Tämä kirja kertoo lapsen kantamisesta kohdussa ja sen ulkopuolella. Kirjan innoittajina ovat olleet monet naiset, jotka ovat valinneet pitkän kantoajan. He ovat jatkaneet yhdeksän kuukauden pakollista kantoaikaa jopa parilla kolmella vuodella lapsen syntymän jälkeen. Naiset ovat aloittaneet yhteisön kanssani useimmiten kantoaikansa alussa, ensimmäisillä raskauskuukausilla. Viikko viikon jälkeen he ovat ilmestyneet joogatunneilleni uusine tuntemuksineen. He ovat

innostuneet lapsen kasvusta ja hämmentyneet ruumiinsa muutok-
sista. He ovat olleet huolissaan vapautensa menettämisestä ja jännit-
täneet tulevaa synnytystä. Synnytyksen jälkeen naiset ovat palanneet
joogatunneille uupuneina ja onnellisina, lapsi rinnalle tai selkään
kiedottuna.

Yhteistyö odottavien naisten ja pikkulasten äitien kanssa on
vakuuttanut minut siitä, että molemmat kantoajat ovat naiselle tär-
keitä. Tärkeätä on myös huolenpito omasta ruumiista, joka on nyt
myös lasta varten, onhan se kuin lapsen ensimmäinen koti. Tämä
kirja tarjoaa kantamista helpottavia, energisoivia harjoituksia, jotka
perustuvat joogaan. Harjoitukset keventävät raskausaikaa, valmista-
vat synnyttämään ja antavat voimia synnytyksen jälkeiseen elämään.

Raskaus koettelee rajoja. Kun nainen tekee omassa ruumiissaan
tilaa lapselle, mittasuhteet muuttuvat, kudokset venyvät ja rytmi
hidastuu. Muodonmuutos vie voimia. On etsittävä uusia tapoja liikkua
ja levätä. Joogan levolliset venytykset ja hengitysharjoitukset helpot-
tavat raskausaikaa. Ne syventävät hengitystä, vähentävät väsymystä
ja vahvistavat kipeytyvää selkää.

Joogaharjoittelu parantaa stressin- ja kivunsietokykyä ja on siten
hyvä tapa valmistautua synnyttämään aktiivisesti. Aktiivisuus synny-
tyksessä on ennen kaikkea kykyä kuunnella omia tuntemuksiaan ja
taitoa reagoida kipuun hengityksellä, ääntelyllä ja liikkeellä. Vaikka
se ei vie kipua pois, se helpottaa synnyttäjän oloa ja edistää synnytyk-
sen kulkua. Tällainen aktiivisuus ei välttämättä ole luontaista. Se on
asenne, jota on hyvä opetella.

Synnytyksen jälkeen mikään ei ole ennallaan. Perheeseen on
tullut uusi ihminen, joka tarvitsee lämpöä ja syliä vielä pitkään synty-
mänsä jälkeen. Menneinä aikoina äiti satoi lapsen vartaloonsa pitkällä
liinalla ja kantoi tätä mukanaan kaikkialle. Syli oli lapsen turvallisin
ja lämpimin paikka ja kantaminen oli äidille ainoa tapa liikkua pai-
kasta toiseen. Elintason kohoamisen myötä lapsen kantoaika kutistui
yhdeksään kuukauteen, eikä edes tätä nähdä tarpeellisena niissä

tulevaisuuden visioissa, joissa keinokohtu on korvannut raskauden.

Yksin sängyssään makaava lapsi oppii tyytymään vähään. Varhain vieroitettu lapsi vapauttaa myös äidin hoivaamisesta tuottavampiin tehtäviin. On kuitenkin kysyttävä, tarjoaako varhainen vieroitus tyydyttävän elämänalun lapselle tai tyydyttävän alun äitiydelle. Ehkäpä äiti ja pikkulapsi tarvitsisivat toistensa läheisyyttä pitempään kuin kulttuurimme sallii.

Pikkulapset vastustavat yleensä äänekkäästi varhaista vieroitusta vanhempiensa läheisyydestä. Myös yhä useammat äidit ovat havahtuneet huomaamaan, että lapset vieroitetaan kulttuurissamme kovin aikaisin. Kun naiset ovat alkaneet hoivata lasta lähellä, he ovat huomanneet, ettei tiiviin siteen lapseen tarvitse rajoittaa elämää. Päinvastoin, se voi olla mitä suurin ilon ja mielihyvän lähde. Kun äiti hoivaa pikkulasta lähellä, hän ottaa lapsen osaksi omaa elämäänsä yksinkertaisella ja taloudellisella tavalla. Sylistä tulee lapsen elämän keskipiste, eikä äiti tarvitse avukseen valtavaa lastentarvikevalikoimaa. Samalla äiti säästää myös voimiaan, sillä kun hän nukkuu lapsen lähellä, hänen yöheräämisensä yleensä vähenevät. Lapsen kantaminen liinassa on taas kätevää ja helpottaa liikkumista. Lähellä hoivattu lapsi on usein tyytyväinen lapsi. Hän on vanhempiensa sylissä kotonaan kaikkialla, läheisyyden, lämmön ja keinuvan liikkeen syleilyssä.